

i, at vi i nogle Aar have bildt os ind, at Statsbanerne have givet større Indtægter, end de have. Hvis vi havde behandlet Regnskabet rent forretningsmæssigt, med stærke Afskrivninger, som han forlanger, vilde rimeligvis Resultatet have været, at i de Aar, i hvilke vi have ment at have haft Overskud, har dette været en Indbildning, og selv om vi i dette Øjeblik endnu en Gang gik til en ret betydelig Afskrivning, er jeg ikke i Tvivl om, at hvis man for Statsbaneregnskaberne vilde lægge til Grund de Betragtninger, som det ærede Medlem lagde til Grund, og som for Resten ogsaa ere fremførte af det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Wulff), vilde vi ganske sikkert selv med denne Reduktion af Summen alligevel staa overfor en meget ringe Forrentning, en Forrentning saa ringe, at den fuldt ud tillader at betragte disse Takster som forsvarlige.

Jeg skal dog ikke dvæle videre ved denne Indvending, men gaa over til de Indvendinger, som i mine Øjne have nogen Vægt, og som der ogsaa med Rette har været lyttet til rundt omkring fra, for det første Indvendinger vedrørende Godstrafikken, at vi her meget muligt ere komne til Takster, der ere for høje for Mursten, Grus, Hø, Halm, Tørv og, som det ærede Medlem fra Slagelse (H. Neergaard) ogsaa anførte, Jern og Cinders. Man har overfor disse Varer ment, at Taksterne dels vilde føre til en urimelig Fordyrelse for nogle af dem, og dels for andre af Varernes Vedkommende at de slet ikke vilde komme paa Banerne. Det ærede Medlem fra Slagelse fremdrog imidlertid med Rette, at vi i vor nugældende Takstlov paa et Punkt, hvor den ikke forandres, have en Bestemmelse, der slaar fast, at for de lange Afstande skal Fragten væsentlig modereres, og at der skal være en lavere Takst for Fragtstykgods i større Partier og for *saadant Vognladningsgods, som efter Varernes Beskaffenhed skønnes at kræve en lavere Fragt end almindeligt Vognladningsgods*. Med denne Bestemmelse staaer Administrationen efter min Mening frit, som den bør staa, overfor at gaa til saadanne Nedsættelser, som ere nødvendige, for at ikke Trafikken skal gaa bort fra Banerne. Jeg kan ikke rigtig forstaa, at det ærede Medlem, der jo med Rette fremhævede denne Bestemmelse, alligevel tager Afstand fra at etablere en Takstklasse 7. Jeg indser ikke, at Administrationen ret vel paa anden Maade kan benytte denne Bestemmelse end ved at etablere en Takstklasse 7, hvortil man henfører saadanne Varer, om hvilke man ganske naturligt kunde nøjes med at

sige, at vor nuværende Takst bevares for de og de Varer, og da vel at mærke kun henførte til Takstklassen saadanne Varer, som ellers vilde blive unddragne Banernes Besørgelse, hvilket ikke behøver at være alle de fremdragne Varer. Jeg ser saaledes ikke nogen stor Ulykke i den slet ikke store Fordyrelse, som der her vil kunne være Tale om for Jern og Cinders. Jeg lægger ikke Vægt paa, om vi i noget større Maal faa disse Varer fra England i Stedet for fra Tyskland, og hvis virkelig Varen bliver ringere ved at bringes søværts fra England, som det ærede Medlem mente, tvivler jeg ikke om, at saa vil det den lidt højere Pris for at skaffe de bedre Varer ogsaa blive betalt. Derimod er jeg ganske enig i, at hvis vi virkelig, som det ærede Medlem mente, staa ved et Vendepunkt, hvis denne Forhøjelse pludselig vil tage hele Trafikken med Jern og Cinders bort fra Banerne, saa er der Mening i at sætte Jern og Cinders i denne Klasse 7; om dette er nødvendigt, er imidlertid noget, som hverken det ærede Medlem eller jeg kan have nogen afgørende Mening om; den kan udelukkende Administrationen have. Ganske paa samme Maade ser jeg paa Taksten for Mursten. Det er en rent løs Tale, naar man siger, at Mursten ved den ville blive urimeligt fordyrede. Nej, naar Byggevirkensomheden er dyr, da skyldes det Stigning i Arbejdslønnen og meget andet, men sikkert ikke Prisen paa Mursten, som derhos kun meget lidt vil fordyres ved Takstforhøjelsen. Denne vil rimeligvis heller ikke i større Maal afficere Teglværkerne, thi samtidig med, at den muliggør søværts Konkurrence overfor nogle af deres Kunder i Byerne, vil den anderledes end nu sikre dem alle de Kunder, som deres Beliggenhed naturligt tildeler dem. Det vil nemlig være saaledes, at de Mursten, der bringes søværts ind i Landet, netop gennem de højere Takster ville blive hindrede i at komme ind og konkurrere med Teglværkerne. Hvis derimod Bibeholden af nugældende Takst er Forudsætningen for, at Statsbanerne beholde Transporten af Mursten, saa vil det være naturligt, at de sige: For Mursten beholde vi den gamle Takst. At afgøre dette maa overlades ganske til Administrationen; men jeg vil tro, at den kunde være nødt til at gøre det overfor saadanne Varer som Hø, Halm, Grus. Med Hensyn til Godset kan jeg saaledes ikke se, at de Indvendinger, der ere gjorte, kunne hindre os i at vedtage denne Lov, thi vi lægge det jo ganske over i Administrationens Haand at bevare de Takster, der ere nødvendige for, at den kan bevare sin Trafik.